

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 20. decembra 2017. godine
Ref.br.: RK 1176/17

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

случaju бр. КI67/17

Подносилац

Hazir Krasniqi

**Ocena ustavnosti presude (Pml. br. 48/2017) Vrhovnog suda Kosova
od 16. marta 2017. godine**

УСТАВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ КОСОВО

у сastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Подносилац захтева

1. Zahtev je podneo Hazir Krasniqi iz Vučitrna (u daljem tekstu: подносилац захтева) koga po ovlašćenju zastupa advokat Sheremet Ademi.

Osporena odluka

2. Podnositac zahteva osporava presudu (Pml.br. 48/2017) Vrhovnog suda Kosova od 16. marta 2017. godine, kojom je odbijen kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca podnet protiv presude (PAKR.br. 355/2016) Apelacionog suda Kosova od 6. januara 2017. godine i presude (P.br. 509/2013) Osnovnog suda u Mitrovici od 12. novembra 2016. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, kojom su prema tvrdnjama podnosioca povređena njegova prava zagarantovana članovima 3. [Jednakost pred zakonom], 21. [Opšta Načela], 30 [Prava optuženog], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], i 32 [Pravo na pravno sredstvo] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) kao i članom 6. [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 05. juna 2017. godine, podnositac je podneo zahtev Ustavnom суду Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 05. juna 2017. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljenod sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajuća), Bekim Sejdiu i Selvete Gërxhaliu-Krasniqi.
7. Dana 14. juna 2017. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu Kosova.
8. Dana 18. oktobra 2017. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudske izvestioca i jednoglasno preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

9. Dana 30. decembra 2009. godine, Osnovno tužilaštvo u Mitrovici je podiglo optužnicu (PP.I.333/2009) protiv podnosioca zahteva zbog osnovane sumnje da je izvršio krivično delo pronevera u vršenju službene dužnosti.
10. Dana 12. novembra 2016 godine, Osnovni sud u Mitrovici je presudom (P.br. 509/2013) proglašio krivim podnosioca zahteva za krivično delo pronevera u vršenju službene dužnosti i osudio ga na kaznu zatvora u trajanju od jedne (1)

godine, a koja se neće izvršiti ukoliko osuđeni u roku od 2 (dve) godine ne izvrši drugo krivično delo.

11. Istom presudom, podnositac je obavezan da oštećenom Udruženju za kredite i štednje „Budućnost – Begaj“ u Vučitrnu nadoknadi štetu u iznosu od 25.061,79 evra pod pretnjom da će se zatvorska kazna izvršiti u slučaju da podnositac ne ispunji obavezu u vezi sa naknadom štete u gore navedenom iznosu.
12. Takođe, ovom presudom podnositociu je izrečena i dodatna kazna zabrane vršenja javnih funkcija u roku od 3 (tri) godine i novčana kazna u visini od 1.000 evra.
13. Osnovni sud u Mitrovici je presudu zasnovao na osnovu priznanja krivice podnositoca zahteva po svim tačkama optužnice u prisustvu njegovog branioca.
14. Osnovno tužilaštvo u Mitrovici je podnelo žalbu Apelacionom суду Kosova protiv presude Osnovnog suda zbog odluke o visini kazne, uz predlog da se presuda izmeni i da se podnositociu izrekne viša novčana kazana i efektivna kazna zatvora.
15. Takođe, podnositac zahteva je podneo žalbu protiv iste presude, zbog bitne povrede krivičnog postupka i povrede krivičnog zakona, uz predlog da se presuda poništi, a da se optužnica tužilaštva odbaci, obrazlažući da su vremenski rokovi istrage protivzakonito produžavani od strane Osnovnog suda i da je optužnica podneta van zakonom predviđenog roka.
16. Dana 06. januara 2017. godine, Apelacioni sud Kosova je presudom (PAKR.br. 655/2016) potvratio presudu Osnovnog suda u Mitrovici i odbio kao neosnovane žalbe Osnovnog tužilaštva u Mitrovici i podnositoca zahteva.
17. Podnositac zahteva je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom суду Kosova protiv presude Apelacionog suda, ponavljajući iste žalbene navode u vezi dužine trajanja istrage i podizanja optužnice van vremenskog roka, uz predlog da se zahtev prihvati, osporena presuda poništi ili da se izmeni, tako što bi se optužnica odbacila.
18. Dana 03. marta 2017. godine, državni tužilac Kosova je predstavkom (KMLP.II.br. 36/2017) podneo odgovor na zahtev za zaštitu zakonitosti podnositoca, predlažući da se zahtev odbije kao neosnovan.
19. Dana 16. marta 2017. godine. Vrhovni sud Kosova je presudom (Pm.br. 48/2017) odbio kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti podnositoca.

Navodi podnositoca

20. Prvo, podnositac navodi da je tužilaštvo prekršilo vremenski rok istrage od 6 (šest) meseci, i da je podiglo optužnicu tek nakon 18 (osamnaest) meseci.
21. Podnositac smatra da je produženje istrage urađeno protivzakonito i da je time povređeno pravo na pravično i nepristrasno suđenje.

22. Drugo, podnositac tvrdi da je Osnovni sud trebao da odbaci ovaku optužnicu, jer je podneta van roka i nije smeо da prihvati kao ispravne dokaze koji su pribavljeni u ovakvoj istrazi.
23. Podnositac smatra da su dokazi pribavljeni protivzakonito, da je ove tvrdnje isticao u postupku po žalbi pred Apelacionim sudom i Vrhovnim sudom, koji nisu dali obrazložen odgovor na ove tvrdnje, čime su podnosiocu navodno uskratili pravo na obrazloženu sudsku odluku.
24. Na kraju, podnositac navodi niz povreda Krivičnog zakona i Zakona o krivičnom postupku, koje je isticao i u postupku po žalbi i zaključuje da je usled ovih povreda došlo do povrede Ustava.
25. Podnositac zahteva traži da Sud "...*KONSTATUJE da je bilo povreda članova 3, 21, 30, 31 i 32 Ustava Republike Kosova ...DA PROGLASI nevažećom presudu Vrhovnog suda Pml.nr. 48/2017 od 16.03.2017. godine, i DA VRATI Vrhovnom sudu presudu [...] na ponovno razmatranje.*

Prihvatljivost zahteva

26. Sud prvo ispituje da li je podnositac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom i dalje propisani Zakonom i predviđeni Poslovnikom.
27. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7 člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:
 - „1. *Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.*
[...]
 7. *Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.*
28. Sud se, takođe, poziva na član 48. [Tačnost podneska] Zakona, koji predviđa:

Podnositac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnositac želi da ospori.
29. Štaviše, Sud uzima u obzir pravilo 36 (1) d) i (2) a) Poslovnika, koje predviđa:
 - (1) *Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:*
[...]
d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.
 - (2) *Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:*
[...]
(a) da zahtev nije prima facie opravdan.
30. U ovom slučaju, Sud ocenjuje da je podnositac zahteva ovlašćena strana da podnese zahtev Sudu i da je iscrpeo delotvorna pravna sredstva. Stoga je ispunio proceduralne uslove predviđene članom 113.7 Ustava. Međutim, da bi

utvrdio prihvatljivost zahteva Sud, dalje, mora oceniti da li je podnositac zahteva ispunio uslove propisane članom 48. Zakona i uslove prihvatljivosti predviđene u pravilu 36. Poslovnika.

31. Sud smatra da je podnositac zahteva izgradio svoj slučaj na zakonitim osnovama, odnosno na pogrešnom tumačenja većeg broja pravnih normi Zakona o krivičnom postupku i Krivičnog zakona Kosova.
32. Sud primećuje da podnositac zahteva ponavlja identične tvrdnje koje je isticao i žalbi pred Apelacionim sudom i Vrhovnim sudom u vezi dužine trajanja istrage i u vezi neobrazložene sudske odluke.
33. Najpre, sud primećuje da je na ove tvrdnje podnosioca Apelacioni sud u svom obrazloženje dao detaljan i iscrpan odgovor:

“Žalbeni navodi da je presuda na koju se žali zasnovana na neprihvatljivim dokazima uz obrazloženje da su svi dokazi procesirani od strane tužioca van roka koji je predviđen za istrage, su neosnovani, jer samo na osnovu spisa predmeta i iz obrazloženja same žalbe, se utvrđuje da je prvostepeni sud u pretkrivičnom postupku produžio vremenske rokove istraga, kako je i predviđeno odredbama bivšeg ZPK-a....”

Takođe ne opstaju žalbeni navodi da presuda na koju se žali ne sadrži obrazloženja o odlučujućim činjenicama, odnosno da nema dokaza kojima se utvrdilo činjenično stanje, pošto je optuženi priznao krivicu po svim tačkama optužnice i o tako nečem se složio i sudske organ, dakle, smatra se i da je činjenično stanje utvrđeno tačno i potpuno.”

34. Dalje, podnositac ponavlja tvrdnje u vezi nepravilne primene materijalnog prava i prekoračenja roka za podizanje optužnice koje je isticao pred Vrhovnim sudom u zahtevu za zaštitu zakonitosti.
35. Takođe, Sud primećuje da je na ove Vrhovni sud detaljno odgovorio obrazlažući:

“...Ukoliko državni tužilac u ovom roku ne završi istrage, on ne može da preduzme istražne postupke nakon tog roka, on može da podigne optužnicu i nakon tog roka ukoliko smatra da dokazi koje je obezbedio daju dovoljno osnova da se predmet izvede na suđenje pred sud.”

U konkretnom slučaju, kako proizilazi iz spisa predmeta, svi dokazi su obezbedeni u ovom roku, ali ovde imamo posla što je većina materijalnih dokaza koji su obezbedeni u roku, a postoji i činjenica da je optužnica podignuta kasnije, ali u roku koji je ograničen gore navedenom zakonskom odredbom...”

36. Sud ponavlja da nema zadatak da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu navodno počinjenim od strane redovnih sudova prilikom ocene dokaza ili primene zakona (zakonitost), osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). Podnositac zahteva mora podneti

obrazloženu tvrdnju i ubedljiv argument kada tvrdi da je javni organ povredio ustavna prava i slobode zaštićene Ustavom.

37. Pored toga, Sud takođe ponavlja da je uloga Ustavnog suda da obezbedi poštovanje prava garantovanih Ustavom, a ne da se bavi tumačenjem i primenom unutrašnjeg prava; to je uloga redovnih sudova (vidi slučaj: *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine, vidi, takođe slučaj: KI70/11, podnosioci zahteva: *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, Ustavni sud, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
38. Sud smatra da je podnositelj zahteva imao mogućnost da predstavi pred redovnim sudovima materijalne i pravne razloge za rešavanje spora; njegovi argumenti su uredno saslušani i uredno pregledani od strane Apelacionog i Vrhovnog suda; postupci su, gledano u celini, bili pravični i donete odluke su bile detaljno opravdane.
39. Sud, dalje, smatra da se podnositelj zahteva ne slaže sa ishodom postupka pred redovnim sudovima. Međutim, nezadovoljstvo podnositelja ishodom postupka od strane redovnih sudova ne može samo po sebi pokrenuti dokazanu tvrdnju o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje (vidi: *mutatis mutandis* slučaj *Mezotur - Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, stav 21, EKLJP, presuda od 26. jula 2005. godine).
40. Podnositelj nije pružio nikakav *prima facie* dokaz koji bi ukazao na povredu ustavnih prava (vidi: *Trofimchuk protiv Ukraine* ESLJP, paragrafi 50-55. presuda br. 4241/03) od 28. oktobra 2010. godine).
41. Sud smatra da podnositelj zahteva nije potkreplio tvrdnje da su relevantni postupci na bilo koji način bili nepravični ili proizvoljni i da su osporenom presudom povređena ustavna prava i slobode garantovane Ustavom i EKLJP (vidi: *mutatis mutandis: Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. godine).
42. Dakle, Sud smatra da uslovi prihvatljivosti utvrđeni Ustavom, dalje precizirani Zakonom i propisani Poslovnikom nisu ispunjeni.
43. Stoga, Sud utvrđuje da je zahtev podnositelja neprihvatljiv, kao očigledno neosnovan na ustavnim osnovama.

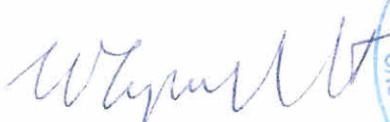
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova, u skladu sa članom 113 (1) i (7) Ustava, članom 48. Zakona i pravilima 36 (2) (a) i 56 Poslovnika, na sednici održanoj 18. oktobra 2017. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

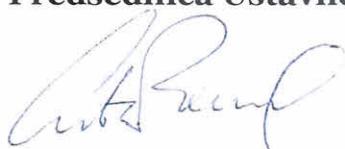
Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi